

Stockholm den 23 Mars 1872.

Godafäst min älskade pappa och mamma!

Det är redan sent men jag måste i qväll börja mitt
bref då vi i morgon kantänka äro så upptagna. Fredag
var envis, jag fick icke bli hemma från concerten fast
jag bjöd till att vara angelägen, därför har jag ej förr
än nu börjat mitt ena enda ark som Toini lemnat
mig. Jag har ej mycket ändå att berätta, annat än
om balen då Toini till lust och leda pratat om con-
certerna. Ja, tycker ej pappa och mamma att lyckan
riktigt sparkat oss i Mars, då vi fått höra 4 concert,
två små operor och i morgon gå att höra en stor, stor,
och ännu varit på bal dertill? Måtte den ej sparka
oss lika mycket i April, ty då räcka ej penningarna
till, jag måste redan låna till "Afrikanskan" af pa-
pas, ty vi ha denna månad betalt Norrlandsbalen
samt lösen för Günthers andra concert som först
blir i Maj. Jag har med "Afrikanskan" swat mig för 8 R.

i Mars, men nog gifvit at mera, som sagdt. I måndag
tänker jag vi måste gå till Bonnier och begära ut
resten att betala lektionerna med under veckan.
Vi tänka därför göra en liten artigheitsvisite hos
familjen i morgon då vi komma från kyrkan, ty
herr Bonnier ber oss alltid att oftare helsa på dem.
Vet pappa att då det nu går så mycket pengar åt
tycker jag ~~att~~ det blir riktigt skönt att komma
hem genast med pappa och mamma i vår utan
någon vidare restur och sedan hushålla skarpt
på Tofo. Tycker ej pappi lilla så med? Jag vet att
jag ej kan hushålla här fast jag bjuder så till,
därför längtar jag att så snart som möjligt lämna
kassan ifrån mig och åter vara som förr. Nästa
vinter så vi väl åter egna toillettyrningar, det
är så nyttigt och bra? Nej; nu vill jag sluta om
"affärer" och berätta om det enda som Toini lemnat
åt mig: balen. Jo, vi kläddes oss som vanligt
att vi voro alldeles färdiga utom med klädnin-
gar då hårfrisören kom, densamma som sist,
kl. 6, och sedan hon kammat oss nätt och smak-
fullt med lockarna som vi själva satt upp och
som lyckats fullkomligt, kläddes vi oss färdiga
och $\frac{1}{2}$ 8 kom vagnen. Carolina följde med och

dag
ty
u.
at
tan
t
tt
na
to
t
u
u
it
i
t
h
h
och att de ej funnas till något gästbänk. De gästbänkar som vi hade varit i närheten av, hade varit fulla och vi hade ej kunnat komma dit. Vi ämnade komma de första men några voro ändå före oss så att tante och flickorna kunde ej ändra eller rätta vår toillette om det varit något som fattats som jag dock ej tror. Hilda och Elin voro alldeles förtjusande öfver så älskliga och glada, Elin riktigt vacker! De hade också de smakfullaste och nöttaste klädningarna af alla. Innan dansen började presenterades många herrar för oss af flickorna eller hr Leffler, som agerade värd i Johans ställe, Johan, stachere, hade förkyllt sig och låg sjuk i Upsala, och sedan fingo vi dansa flitigt alla danser: 7 valser, 4 franc-caiser och cottillon utom lancier och polka som vi ej dansade. Inte voro herrarna något öfver sig trefliga, de pratade visst, men som vi alls inte hade samma intressen och åsikter som dessa svenska löjtnanter kunde ingen lifligare konversation bildas. Det enda intresse man hade mer för en än för en annan var om de dansade bra eller illa. Toini hade ej roligt, emedan hon ej tycker om att dansa för dansens skull, som jag, utan för kavalleriens skull och dess voro något helt annat än våra glada snälla finska studenter. Ha, jag kan ej tala Stockholms

och frågade efter torrade hallon, men de sade att de saknade
löjtnanter, det säger jag. Min tygstaste kavaljer
var Hildas nuvarande fästman som jag dansade
4de valsen med, han sade ej många ord, var tro-
ligen inbegripen i att beundra Hilda till. Soupién
var ytterst magnifik. så jag, ty jag orkade ej
smaka mer än en bit lax med ägg och skarp sås,
några frukter och champagne, resten beundrade
jag ~~med~~ ögonen. Kl. 2 var cottillonens dansad
och vi voro mycket glada att resa af, Carolina
var äfven och hemtade oss. Efter soupién hade
Hildas förlofning blifvit afgjord. Sade Elin idag,
Elin stadhare tycktes allt ha en sky af saknad i
sitt glada ansigte redan idag, hur skall det bli
då Hilda flyttar från hemmet; hon sade att nu
få vi tre hålla ihop, om vi vilja hålla tillgodo med
henne naturligtvis, ty Hilda är förlorad för oss.
Nu säger jag godnatt igen, jag är så sömnig, i
morgon slutar jag, sof godt, älskade ni i hemmet!
24. Det är bäst jag nu slutar mitt bref innan jag
går i kyrkan efter vi sedan gå till Bonniers.
Beskow är den prest jag mest tycker om och som
jag helst hör, skada blott att det är så lång väg och
att man måste ha biljetter för att få sitta der, nu
fingo vi låna Magnöts. - Vi voro på ett apothek